

רע"פ 4028/21 - יוסף כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4028/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: יוסף כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפמ"ק 3401-09-20 מיום 9.5.2021 שניתן על ידי כב' השופט עידו דרואן-גמליאל

בשם המבקש: עו"ד רון הרפז

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' דרואן-גמליאל) בעפמ"ק 3401-09-20 מיום 9.5.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטתו של בית משפט השלום ברמלה (כב' השופט ה' אבו שחדה) מיום 12.7.2020 בעמ"א 38584-02-11, שלא להיעתר לבקשתו לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו.

2. ביום 30.10.2011, הורשע המבקש בהיעדרו, לאחר שלא התייצב לדיון שנקבע בעניינו, בעבירות לפי סעיפים 2, 4 ו-13 לחוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984, בגין כך שהשאיר בשטח ציבורי פתוח - הוא או מי מטעמו - נגררת שהיא גרוטאת רכב ועליה גרוטאות ברזל ושקי חומר בניין. על המבקש נגזר קנס על סך 10,000 ש"ח.

3. כעבור קרוב לשמונה שנים, ביום 13.2.2019, הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו, בטענה כי זה לא הומצא לו. תחילה דחה בית משפט השלום את הבקשה על יסוד כתבי טענות הצדדים ולאחר שהמבקש הגיש ערעור על כך לבית המשפט המחוזי - ערעור שהתקבל - הוחזר התיק לבית משפט השלום, אשר קיים

עמוד 1

דיון, שמע את טענות הצדדים והגיע למסקנה כי יש לדחות את הבקשה. ערעור נוסף שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, לאחר שנקבע כי ממקבץ הראיות עולה כי המבקש ידע על פסק הדין והתעלם ממנו במשך שנים ארוכות.

4. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, בגדרה טוען המבקש טענות שונות לעניין שגיאות שנפלו לטענתו ביישום הדין, ובכלל זה: טעות בקביעה כי אין צורך להמציא בפועל לנאשם שנשפט בהיעדרו את פסק הדין לצורך תחילת מניין הימים להגשת בקשה לביטול פסק הדין, בהתאם לסעיף 130(ח) לחוקסדרהדיןהפלילי [נוסחמשולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ), הקובע כי "בקשה לפיסעוף קטן זה התוגשתו שלוש ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין"; טעות בהסתמכות על חזקת המסירה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, שכן זו אינה חלה על המצאת פסק דין שניתן בהיעדר; טעות בקביעה כי פסק הדין שניתן בהיעדר הומצא בפועל למבקש; ועוד. המבקש מוסיף ומשיג על כך שבית משפט השלום חייב אותו בהוצאות על סך 3,000 ש"ח; לדידו, "אין שום מקור סמכות המקנה לבית המשפט שיקול דעת לחיוב בהוצאות במסגרת דיון בבקשה לביטול פסק דין 9 שנים לאחר גזר הדין ולכן החיוב בהוצאות בענייננו - נעשה בחוסר סמכות והוא בטל מעיקרו".

5. לאחר שעיינתי בבקשה ונספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, שכן היא אינה מעלה שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינה הפרטי של המבקש ואין חשש כי ייחידת התגרום לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 1321/21 אשכנזי' מדינת ישראל (1.3.2021)).

6. בית משפט השלום קבע, לאחר שבחן את חומר הראיות ולאחר ששמע את עדות המבקש, אשר נחקר לפניו, כי פסק הדין הומצא למבקש, אשר קיבל אותו וידע עליו משך כל השנים. המדובר בממצאי עובדה ומהימנות מובהקים של הערכאה הדיונית, על בסיסה התרשמותה הראיות, מהעדים ומסימניהם המתגלגלות בעדותם. כידוע, אין ערכאת הערעור רגילה להתערב בממצאים אלו, אלא במקרים חריגים ומצומצמים, קל וחומר "גלגול שלישי", כאשר בית המשפט המחוזי שבוחן ממצאים אלו מבלי שומצא בהם כלפגם (רע"פ 4233/19 רויטמן' מדינת ישראל, פסקה 6 (4.7.2019)).

בהינתן המסקנה כי פסק הדין הומצא למבקש וזה לא פעל במסגרת שלושים הימים שבסעיף 130(ח) לחסד"פ, ובשים לב לכך שחלפו מאז קרוב לשמונה שנים - די באמור כדי להשמיט את הקרקע מתחת לבקשה ואין צורך לדון ביתר הטענות שהעלה המבקש בכל הנוגע לטעויות נטענות של ערכאות קמא ביישום הדין על עניינו, אשר למעשה לא היו נצרכות לשם ההכרעה.

7. אשר לפסיקת ההוצאות, בניגוד לטענת המבקש, אין מניעה כי בית המשפט יעשה שימוש במקרים חריגים ומתאימים, בסמכות ההנחיה לטענת פסיקת ההוצאות משפט בהליך פלילי, ועצם פסיקת ההוצאות, אינה כשלעצמה כדי להצדיק מתן רשות ערעור (רע"פ 8820/20 מחאמיד' מדינת ישראל, פסקה 4 (21.3.2021)). בית משפט השלום סבר כי הגשת בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר, כעבור קרוב לשמונה שנים מיום שניתן, ולאחר שהתנהל הליך שבו הוכח לפניו כי פסק הדין הומצא למבקש - מצדיקה השתתפות הוצאות לטובת המשיבה. בהינתן הממצאים העובדתיים, לא ראיתי פגם המצדיק התערבות בקביעה זו ב"גלגול שלישי".

8. סוף דבר, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ט בסיון התשפ"א (9.6.2021).

ש ו פ ט
